

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2020. október 24. XIV. Évfolyam 33. szám

Mennyei lakomában részesülve

Amikor valaki a beavató szentségekben részesül, az nem csupán a szentség felvevőjének, hanem az egész **Egyházközség ünnepe**, hiszen ezáltal válik láthatóvá, hogyan gyarapszik az Úr népe, melynek mindannyian örülünk.

Múlt szombaton az egészségügyi korlátozások miatt mégis egy számukra külön bemutatott szentmisében járulhatott először szentáldozáshoz a Szent Erzsébet iskola negyedikesei közül 17 gyermek. Hozzá tartozóikkal együtt jobban megtöltötték a templomot, mint a szombati vagy vasárnapi miséken szoktuk.

Hitoktatójuk, *Siposné Kádár Mónika* elmondta, hogy eredetileg a szeptemberi Eucharisztikus Kongresszusra tervezték ezt az ünnepet, ami egyébként rendszerint májusban szokott lenni, a Kongresszus elhalasztása miatt tolódtott mostanra. Ez lehetőséget adott arra, hogy a tavaszi online tanításból adódó esetleges hiányosságokat a szeptemberi személyes találkozások során bepótolják.

A legnagyobb részt gyakorló katolikus családban élő gyerekek között akad olyan is, kinek családja az egyházi iskola kapcsán került közelebb Jézushoz. Az egyik frissen keresztkelgett kislánnyal együtt mindnyájan nagyon érdeklődő, összeszokott kis társaságként készültek erre a napra. Csütörtökön az egész napos templomi nyitva tartást kihasználva átjöttek az Úr elé, ahol imádkozva hálát adtak az útukért, az eddig kapott kegyelmekért. Pénteken László atya ment át hozzájuk az iskolába, ahol egy csapatmunka keretében különféle játékos feladatok segítségével számot adtak az ismereteikről, majd a templomban elvégezheték első szentgyónásukat.

Az ünnepi szentmise elején László atya emlékeztette a szülőket arra, hogy a gyermekeik keresztkeléskor elkötelezték magukat a vallásos nevelés mellett, s a hit útján együtt járva jutottak el az eucharisztikus lakomáig, majd biztatta őket gyermekeik további támogatására. Az előző napon felvett bűnbánat szentségére utalva az elsőáldozók elé a megbocsájtó Jézust állította, aki ragyogó tisztává tette lelküket, s mostantól folyamatosan meghívja őket a királyi lakoma asztalához.

Tiszta lelkük jelképeként a misére bekísérő szülők rájuk adták a fehér ruhákat.

Plébánosunk a prédikációban a bibliai kenyérszaporítást, mint Jézus folyamatosan ismétlődő csodáját tárta eléjük, hiszen kétezer éve táplálja híveit Testével és Vérével, s az Oltáriszentség, amit az Egyházra bízott, soha nem fogy el. Benne maga Jézus segít a kitartásban, hogy az előttünk álló úton haladni tudjunk. Az elsőáldozás pedig nem más, mint részesévé válni ennek a csodának, s felhívta a gyerekek figyelmét, hogy Jézus mostantól minden szentmisén várja őket a mennyei lakomára, kínálja nekik a megsokasított Kenyeret.

Arra is rámutatott, hogy az áldozás nem csupán arról szól, hogy a lakomához járulók kapnak valamit, hanem egy másik csoda is megvalósul, amiben nekik kell adniuk. Jézus ugyanis, ahogyan elkérte a kenyérszaporítás előtt a tanítványoktól a kenyeret és halat, ugyanúgy tőlük is elkéri, amijük van. Biztatta a gyerekeket, merjék Jézusra bízni életüket, kezébe tenni hétköznapjaikat, mert ott minden kicsi dolog csodává válik, ezáltal hatalmas dolgoknak lehetnek tanúi. A megértést segítve iskolai példát is hozott arra, hogyan tehetik törekvéseiket

az Úr kezébe egy dolgozatírás előtti tanulással, amit nem spórolhatnak ki, ha a segítségét kérik és remélik.

Bátorította őket, hogy szentáldozáskor bizalommal kérjék azt a csodát, ami a saját öröme mellett a környezetük, családjuk örömét is kiváltja; bízzák Jézusra minden tehetségüket, szándékukat, törekvésüket, s ezáltal mindnyájan gazdagodni fognak, áldássá válnak egymás számára.

Hozzá tartozóik meghatódva hallgatták a kis kezekben lévő égő gyertyával elmondott hitvallást, és minden bizonnal lélekben ott álltak mellettük az első Mennyei Kenyér vételekor.

Szentmise végén László atya felhívta a gyerekek figyelmét arra, hogy egy út kezdetén vannak, s arra biztatta őket, minél több áldozásuk legyen ezen az úton, hiszen az Úr részéről folyamatos az asztalához való hívás.

Majd a püspök atyától papszentelésekor kapott útravalóját adta tovább a gyerekeknek: **Isten tegye teljessé a jót, amit megkezdett bennük a mai napon.** Hozzáteve, hogy növekedjenek Őelőtte kedvességben, bölcsességben, jóságban.

A szentmise záró áldása után az elsőáldozók előadásában Jézus iránti szeretetüket és hálájukat, felkészítőik felé pedig köszönetüket kifejező verses összeállítást hallhattunk.

-szerkesztők-

A medve és a szűz – gondolatok az Orsolya-nap margójára

Érdekes viszonyban áll az ember a saját nevével. Szeretheti, utálhatja, de az övé, valahogy az identitása részévé válik. Ha mások – figyelmetlenségből - helytelenül használják, elírják vagy szándékosan megalázzák (lásd nemecek), az a lelke mélyéig meg tudja bántani.

Nekem kicsit ambivalens a kapcsolatom a saját nevemmel. Az Orsolya a születésem idején valószínűleg a kedvelt lánynevek közé tartozott, mert a korosztályomban viszonylag sok névrokonnal találkozom. A szüleimet is megcsaphatta a korszellem, mert a családkban se előtte, se azóta nem kapta senki ezt a nevet. (A pontosság kedvéért: van egy sokadfokú, velem egyidős, az ország másik felén született unokatestvérem, aki hasonlóan jutott a nevéhez.)

Gyerekkoromban érdekelt, hogy mit is jelent a nevem, és ki is a védőszentem, de az az igazság, kicsit csalódott voltam, mikor kiderítettem. A nevem ugyanis (kis) medvét jelent. Erről pedig nekem egy nagy, lomha, szőrös, esetlen állat képe jelent meg. Képzeltető az elragadtatásom... Szent Orsolya meg valami 4. vagy 5. században élt királylány volt, aki tizenegyezer(!?) szűzzel fel-alá hajózott, és a végén vértanúhalált halt, mert nem akart feleségül menni a pogány kérőjéhez. 8-10 éves lányként ez az információ túl nagy hatással nem volt rám. Tudomásul vettem, aztán elraktároztam valahova mélyre, és ennek a hétnek az elejéig nem is igen bolygattam. Most viszont – a felkérésnek köszönhetően – újra elővettem a történetét, és a mostani énem máshol látja a lényegét.

Orsolya Istennek szentelt életet akart élni, Őhöz akart hű lenni. Ha ez az életébe kerül, akkor annak feláldozásával. Felkiáltójelnek látom most ezt a fiatal lányt. Egy olyan jelnek, aki megmutatja, hogyha máshogy nem tudsz hű maradni magadhoz, az elveidhez, a meggyőződésedhez, a hitedhez, csak az életed árán, akkor inkább add oda azt. Rávilágít arra a kérdésre, hogy lehet-e, érdemes-e megalkuvással élni.

Kikívánkozik belőlem egy járulékos információ: a bérmáláskor választott védőszentem Anjou Hedvig. A választásnál pedig döntő szempont volt az, hogy ő egy (érdekből) frissen megtért férjjel az oldalán, egy pogány nép körében tudta úgy élni a keresztény hitét, hogy az irányt mutató és követendő példává váljon. Neki nem a halála, hanem az élete a jel.

Orsolya és Hedvig. Elvetett mag és kovász. Istennek szentelt halál és élet. Elsőre úgy tűnik, ez két egymással ellentétes életút. Pedig ez a két élet ugyanannak a szeretetnek és elköteleződésnek a kiteljesedése. Ezt szeretném tőlük megtanulni.

Ja, és az elmúlt években rájöttem, hogy a (kis) medve egy fürge, játékos, vidám jószág, ami ráadásul jól mászik fára, nagyszerű halász és jó futó. Csak az erdőben ne jöjjön szembe!

Podmaniczki Orsolya

A múlt vasárnapi prédikációban László atya a missziós vasárnap kapcsán a hétköznapi küldetéseinkre hívta fel figyelmünket, s rámutatott mindannyiunk küldött voltára, hiszen nem szükséges távoli földrészekre utaznunk azért, hogy a jézusi értékeket terjesszük a földön. Mise után csupán a hittanteremig kellett eljutnom, hogy olyan valakivel találkozzak, kinek eddig megélt 23 éve során természetessé vált mások jobblétének előmozdítása. Arról mesélt, mi indít erre egy mai fiatalt.

Önzetlenül másokért

Hívó felmenőim között abba nőttem bele, hogy nem mindegy, hogyan élnek, hogy érzik magukat a körülöttem lévő emberek. Varga István atya családunk barátjaként születésemtől fogva nagyon közel állt hozzám, kezdettől nyomon követte a lelki fejlődésemet, sok mindenben példakép előttem. Az ő betegsége révén kerültem kapcsolatba a vesebetegekkel, kiknek nyaranta önkéntesként segítettem a táborában. István atya rendszeresen misézett a Jézus Szíve Társasága Idősek Otthonában, s mikor középiskolásként az 50 órás közösségi szolgálat végzéséhez kerestem terepet, ott érdeklődtem elsőként.

A gyakorlat elejétől fogva megtapasztaltam, milyen jó érzés másoknak örömet szerezni akár csak pár perc erejéig. Sok pozitív visszajelzést kaptam a lakók és munkatársak részéről is. Úgy éreztem, amellet, hogy teszek értük valami apróságot, ők még inkább megajándékoznak engem a bizalmuk, szeretetük által. A gyakorlat letöltése után örömmel vettem, hogy önkéntesként továbbra is bejárhatok az Otthonba, így minden vasárnapomat ott kezdem, segítem a lakókat a szentmisére való eljutásban, s velük együtt veszek részt a szertartáson. Többükkel szorosabb kapcsolatba kerültem, szolgálataim után külön is meglátogatom őket, szívesen hallgatom az életükből megosztott epizódokat, amiért nagyon hálásak.

Emellet a vasárnaponként ott miséző Benke István atyával jó kapcsolat alakult ki köztünk, gyermekkori pártfogóm utódjaként ő követi nyomon lelki fejlődésemet, hozzá szoktam fordulni kérdéseimmal, s hálásan fogadom figyelmes támogatását, bölcs tanácsait.

Időközben leérettségiztem, elvégeztem az óvónőképzőt, dolgozni kezdtem, s nemrégiben arra is lehetőségem nyílt, hogy a templomunk vasárnap délelőtti szentmiséje alatt a hittanteremben lévő „ovis hittanon” Kati néninek besegítsek. Ezért az Otthonban végzett szolgálat után átjövök hozzájuk. Még emlékszem arra, mennyire szerettem óvodásként ide járni, most továbbadhatok valamit az akkoriban kapott élményekből. Hitoktatással is szívesen foglalkoznék a későbbiekben, ezért munka mellett a katolikus hit- és erkölcsoktatást kezdtem tanulni a Pázmányon, s éberem figyelem, merre tereli az Úr az életemet, kapok-e rá lehetőséget. Úgy gondolom, emberek közé küld az Úr, mert akár a gyerekekkel, akár az idősekkel foglalkozom, a szemükben megcsillanó szeretetből, derűből érzem, a helyemen vagyok.

Barabás Viktória

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2020. Okt. 25 – Nov. 1.

Évközi XXX. hét

	Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
24	SZOMBAT <i>Claret Szt Antal Mária</i>	Előesti sztm: 18:00	+Ács József	
25	VASÁRNAP ÉVKÖZI 30. VASÁRNAP	10:00 18:00	+Gizella és Vince és +gyermekük Olasz csal +jai	Ifi II. csoport 18:30
26	HÉTFŐ	7:30	egy cstg gyógyulásáért	II. Bibliakör 19:00
27	KEDD	7:30	Ornyas és Bodnár cs +jai, Juhász és Kubinyi cs élő és + tagjai	Csendes Szentségimádás 20:30-22:00
28	SZERDA Szt Simon, Júdás Tádé	7:30	egy csal élő és + tagjai	Kórus próba 18:30
29	CSÜTÖRTÖK	—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-21:00
30	PÉNTEK	18:00	+Tánczos Judit lelkiüdvéért; Ágnes házasságáért	Ifi I. csoport 19:00
31	SZOMBAT <i>Boldog Romzsa Tódor</i>	Előesti sztm: 18:00	Lökösházi csal élő és + tagjai	Ünnepélyes Rózsafüzér: 17:00
1	VASÁRNAP MINDENSZENTEK	10:00 18:00	Pro populo Mikes, Bodrogi, Blank és Sörös csal + tagjai	Temetői ájtatosság: 16:00 Ifi II. csoport 18:30

– Október a rózsafüzér hónapja. Okt. 1-től templomunkban közösen imádkozzuk a szent olvasót hétfőn, kedden és szerdán a reggeli mise után, csütörtökön 9 ó-kor, és pénteken az esti mise előtt. Szombaton, október utolsó napján du 5 ó-tól ünnepélyesen imádkozzuk a Rózsafüzért a kitett Oltáriszentség előtt, ahogy Szt. II. János Pál pápa ajánlotta.

– Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódva szép hagyomány a síremlékek megáldása. Kérjük, hogy aki szeretné kérni az Egyház eme szentelményét, a sekrestyében iratkozzon fel okt 31-ig. A megáldásra a temetői ájtatosságot követően kerül majd sor, mely nov 1-én du 4 ó-kor lesz temetőnkben a ravatalozó előtt.

– Csak a tisztítótűzben szenvedő lelkek javára fordítható teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki:

- nov 1-től 8-ig áhítatos lélekkel temetőt látogat, s legalább lélekben imádkozik az elhunytakért
- halottak napján templomot vagy kápolnát áhítattal meglátogat, s egy Miatyánkot és egy Hiszekegyet elimádkozik.

– Jövő vasárnap délután Mindenszentek ünnepe miatt az Egyházközségi Szentségimádás elmarad.

– Megérkeztek a jövő évi naptárak, kalendáriumok, a sekrestyében átvehetők az ár kifizetésével.